

Februárban új vezetőséget választ az ipartestület

Az előljáróság szerdai ülése

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ipartestület előljárósága szerdán este tartotta az újból első ülését. A múlt évi pénztári jelentést ismertette először dr. Gyuris István titkár. A jelentés szerint 1933-ban 55.657 pengő volt a testület bevétele, a kiadás 55.305 pengő. A múlt évi vagyonkimutatás arról számolt be, hogy a testület vagyona 286.209 pengő, erre teher 201.203 pengő, úgy, hogy ezidő szerint 85.006 pengő tiszta vagyon felett rendelkezik az ipartestület.

Az idei költségvetést tárgyalta ezután. Az előljáróság 43.919 pengős bevételt irányoz elő, a 62 pengővel kisebb összegű kiadással szemben. Az idei költségvetés — mint a Délmagyarország szerdai számában jelezte — 11.736 pengővel lesz kevesebb. A költségvetést az előljáróság elfogadta.

Elhatározta az előljáróság, hogy Balogi József testületi tisztviselőt egyelőre nem véglegesíti, mert erre nincs fedezet a költségvetésben, — hanem januártól kezdődően öt évre rendes tisztviselőként szerződött, havi 120 pengős fizetéssel.

Az elnöki előterjesztések során dr. Gyuris titkár bejelentette, hogy január 21-én adóügyi előadást tartanak az ipartestületben. Az adóügyi bizottság hétfőn délelőttönként áll rendelkezésre az iparosoknak.

Jelentette az elnökség, hogy az ipartestület vezetőségének a mandátuma lejár, új tisztikar megválasztása válik szükségessé. Az előljáróság hatlagu jelölőbizottságot küldött ki, amely az elnökség és az előljáróság, valamint a számvizsgáló bizottság tagjainak jelölőlistáját állítja össze. A jelölőbizottság tagjai a következők: Ablaka György, Hegedűs János, Schwarc Manó, Sohajda Imre, Vénig Gyula és Vörös József.

Az évi rendes közgyűlés napját az elnökség a legközelebbi napokban fogja megállapítani, valószínű, hogy a közgyűlés február harmadik hetében lesz.

Az IPOK megkeresésére a tanoncoktatás 50 éves jubileuma alkalmából a szegedi ipartestület a tanonciskolában tanoncmunka kiállítás rendez. A kiállítás júniusban lesz, az előkészületek rövidesen megindulnak. Több apróbb pont tárgyalása után fél 8 órakor ért véget az ülés.

Büntetőper a sztrájkoló pékmunkások ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Csehó Károly pékmester november 17-én feljelentést tett a rendőrségen munkásai ellen. Feljelentésében azt adta elő, hogy a munkások 15-én este, éppen a kovászolás megkezdése előtt beszüntették a munkát azzal az indoklással, hogy addig nem dolgoznak, amíg az előírt munkabérek meg nem fizeti, illetve amíg a kollektív szerződést alá nem írja. A pékmester a munkások feltételeit elfogadta, mire a munka megindult. Másnap reggel elbocsátotta Vola Antal előmunkást, a többi munkás ekkor a szolidaritásra hivatkozva, abbahagyta a munkát. A pékmester más munkásokat hozatott, akik felvették a sztrájkoló helyett a munkát. Feljelentésében azt panaszolta Csehó, hogy régi munkásai a sztrájtörőket életveszélyesen fenyegették, azok munkábalépését igyekeztek megakadályozni. Fellépésük következtében többben abba is hagyták a munkát.

Az ügyészség a sztrájkoló pékségek, névszerint Schmidt Ferenc, Fazekas István, Fazekas János, Döme György, Olasz Sándor, Gosztl Ferenc, Vetró Ferenc, Manger István, Kopasz István és Czinner Lajos ellen magánosok elleni erőszak címen emelt vádat. Ügyükben szerdára tűzött ki tárgyalást dr. Szalay Zoltán büntető járásbíró. A tárgyalást azonban nem tartották meg, mert dr. Vild Sándor ügyész megbízott javaslatára az iratokat áttették a törvényszékhez.

VAN POROSZ SZÉN

BACHNAL Szt. István-tér. Nem kormoz, szagtalan. Kisérelje meg kisebb mennyiségben.

minőségének
megfelelő pri-
ma hazai szén
TELEFON 11-26

Hirek

A Délmagyarország új regénye

Szeben Klára: „Egy lány elindul”

„Egy lány elindul” címmel vasárnap új regény közlését kezdi meg a Délmagyarország. A regény szerzője a fiatal magyar írói gárda egyik legizmosabb tehetsége; Szeben Klára, akinek finom tollal megírt cikkei, éles megfigyelései mindenütt feltűnést keltenek. Szeben Klára első regénye, a „Hét esztendő” egy csapásra ismertté tette az író nevét. Egy operaelemes és egy orvosnő házasságán, válásán és ismét egymásra találásának történetén belül megmutatja ebben a regényben a vidék fájdalmas, szociális helyzetét. A „Hét esztendő” meghozta az első sikeren kívül az elismertetést is. Szeben Klára az asszonyi lélek pontos ismerője, lángoló szeretet él benne a gyermek iránt és ez kiütözik minden írásában.

Szeben Klára otthon van a színpadon is. A közelmúlt hetekben mutatta be a budapesti Kamara Színház színdarabját, a „Mákvirág”-ot. Minden előadáson nyíltzini tapsok és a kacagás viharai igazolták, hogy a fiatal író nemcsak a kritika, hanem a közönség legszelesebb rétegei előtt is megnyerte a csatát. A Mákvirág sikere oly nagy volt, hogy máris fordítják németre, mert az osztrák fővárosban is bemutatják.

Szeben Klára új regénye: „Egy lány elindul”, amelyet vasárnaptól bő folytatásokban közöl a Délmagyarország. Színes érdekes miliő, nagyszerűen meglátott emberek, érdekes cselekmény és finom lélekrajz a jellemzői ennek az értékes és érdekes írásnak.

— Andaházi-Kasnya Béla megrágalmazásáért kéthónapi fogház. Budapestről jelentik: A budapesti büntetőtörvényszék szerdán mondta fel a vádat Vukov Lukács hírlapíróra, aki egy hetilapban Andaházi-Kasnya Béla országgyűlési képviselőről többek között azt állította, hogy „a képviselőnek mozgalmas és viharos multja van, karrierjét főleg szépségére alapította és a politikai életben köpenyforgató volt.” A törvényszék számos tanu kihallgatása után, minthogy Vukov cikke állításait nem tudta bizonyítani, ezért Vukov Lukácsot sajtó utján elkövetett rágalmazás vétsége miatt 2 hónapra fogházra ítélte.

— Egy szegedi leány öngyilkossági kísérlete Csongrádon. Csongrádról jelentették a szegedi rendőrségnek, hogy öngyilkossági szándékból megmérgezte magát V i r g o n c Margit 23 éves házátársbeli alkalmazott, aki nemrégiben Szegedről ment át Csongrádra alkalmazást vállalni. A leány nem tudott elhelyezkedni és bántotta az a körülmény is, hogy a gyermekmehelyen nevelkedő kisleányát szegénysége miatt nem veheti magához. Este a leány bezárkózott szobájába és 15 gram aszpirinnel megmérgezte magát. Az öngyilkossági kísérletet a szomszédok észrevették és a leányt beállították a kórházba. Állapota meglehetősen súlyos.

— Halálos mütét. A szegedi törvényszék Vildtanácsa szerdán tárgyalta Olasz Istvánné vásárhelyi asszony gondatlan emberölési bűnügyét. A vádirat szerint Olasz Istvánné felkereste Rácz Jánosné, aki arra kérte, hogy segítsen neki tiltott mütétet végrehajtani. Állítólag Olaszné szerszámot adott Rácznének és segített is a mütétben. Rácznének vérmérgezés lépett fel és ennek következtében meghalt. A szerdai főtárgyaláson Olaszné tagadta az ellenemelt vádat és azt állította, hogy a tiltott mütéthez semmi köze nem volt, azt Ráczné egyedül végezte el. A bíróság sok vásárhelyi asszonyt hallgatott ki tanuként. Ezek közül többen vallották, hogy Olasznének olyan híre volt, mint aki segíteni tud és szokott a bajba jutott asszonyokon. A bíróság Olaszné felmentette, mert úgy találta, hogy Ráczné tragikus halálában része nem volt.

Korcsolyát most vegyen idényvagi ár! Csak 6.50. Nálunk 8. —
Szelev vaskereskedésben, Kigvó u. 3.

Tamássy Áron beszámolója az erdélyi írók szegedi látogatásáról

Tamási Áron, a kiváló erdélyi író, aki Bánffy Miklóssal, Kemény Jánossal, Kós Károllyal és Ligeti Ernővel az elmúlt hetekben irodalmi körutat rendezett a magyar városokban és az erdélyi irodalmi különítménnyel Szegedre is ellátogatott, most számol be a körutáról. Izesen megírt riportjában a szegedi látogatásról így emlékezik meg:

— Szegeden munkás és értékes ifjúság van. Láttam, hogy szívesen vennék, ha töltenék velük is időt. Én is örömmel vagyok a körutakban és szoltam a többi írótsaimnak is, hogy előadás után s vacsora után verődjünk össze valahol az ifjúsággal. Össze is verődünk az egyik kávéházban és nagy volt az öröm. Kós Károly, Kemény János és Ligeti színjátszó művészekkel ültek egy másik asztalnál, de kicsit később Kós és Ligeti is átjött a fiatalok asztalához.

— Kitűnő hangulat bodrozott az ifjú és népes asztalnál. Örvendettek a fiuk nekünk is éppen aznap jelent meg Buday Gyurkának is egy szép új rajzos könyve, angolul. Én kezdetben az asztalfőn ültem, de hogy Kós átjött, őt csaltam a megtisztelő helyre. Mindenképpen megilleti őt ez s azonkívül ünnepi hónapja is volt neki a december: ötvenéves ember és huszonöt éves író volt akkor éppen. Így esett, hogy éppen Kós mellé kerültem, de szorosán melléje, mert tömötten voltunk az asztalnál. Én erre beszéltem ő arra. S egy idő után hallom, mintha rólam beszélne Kós. Igyekeztem nem figyelni oda, mert annyit hamar kivettem, hogy szapul engemet s ócsárolja írói erényeim, de a fizika törvénye ilyen közelről menthetetlenül érvényesül s egy-egy szó mindegyikem beszalad az ember fülén. Kinos dollog volt, hogy a jelenlétemben s mégis a hátam mögött szidjon valaki. Elmenni nehéz lett volna, így hát odaszóltam Kósnak:

— Miről van szó?

— Te ne figyelj ide, nem neked beszéllek — felelte Kós.

— De nem tudok megsiketülni, ha már itt ülök — mondtam.

Kós hajthatatlan volt és így szólt:

— Eridj, beszélj arrafelé s ne figyelj ide!

Pélbehagytam az érdeklődést s félbe Kós is a szidást. Aztán még beszélgettünk egy ideig, majd hazamentünk. Másnap feljöttünk Budapestre s feketekávéra Móricz Zsigmond-dékhöz mentünk. Kós is, én is. A házasszony kitűnő szilvapálinkát adott nekünk. Én a negyediknél megálltam. Kós pedig a maga szókimondó és izes módján kezdte a véleményeit kifejezni. Rendkívül élveztünk mindnyájan, hiszen olyan volt, mint egy sodrából kijött török basa. Arról panaszkodott, hogy itt Budapesten milyen rengeteg sokan hátralékban vannak a könyv- és a folyóirat-előfizetésekkel, különösen az előkelőbbek.

— Szorítani kell őket! — mondtam. — Ha kell, kiméletlenebb eszközökkel!

— Azt már nem, barátom! — felelte Kós. — Az előfizetőt meg kell becsülni.

— Minél előkelőbb, annál inkább.

— Ugy van!

— S ha az illető nem fizet még annál inkább.

— Ugy van!

Kós meglepett ezzel a gyengédséggel s így szóltam:

— Bezzeg az írókról nem beszélés ilyen szépen.

— Nem hát! — mondta Kós.

— S miért nem?

— Azért, hogy haljanak meg! — felelte Kós, de valahogy még őszintébben mondta.

— Ez ugyanaz volt, amit az én fülemmel akart Szegeden Tulzott kívánság, amely ha megfoganna, tényleg dögvész módjára irtaná ki a Helikon szabad írói tábort. De ez nem hajtana semmi üzleti hasznot, mert könyvet még vesznek néha-néha, de amint éppen tegnap olvastam: csontvázat egyáltalában nem!